

CATALOGUS

SBK
**SPROUTS
YOUNG
TALENTS
2023**

SBK SPROUTS YOUNG TALENTS 2023

5 oktober t/m 15 oktober 2023

SBK Kunstitleen & Galerie / Loods6,
Amsterdam

Inhoudsopgave

Voorwoord	6	LINK expositie	58
SBK Sprouts Young Talents 2023	8	Chantal van Lieshout	60
Andrei Nitu	10	Harry van der Woud	62
Astrid Felicia Ardagh	12	Nynke Deinema	64
Bas Schippers	14	Over de SBK Sprouts Young Talents Award	66
Birgitta Karen Sveinsdóttir	16	Solo-expositie Martine van Lubeek	68
Daisy Evers	18	Over de SBK-Otto Hetterscheid Stimuleringsprijs	70
Emma Pluijgers	20	Kunst lenen, sparen, kopen	72
Eve Boontje	22	Colofon	74
Faria van Creij-Callender	24		
Flora Madu	26		
Hannah Kiefmann	28		
Isa Roelink	30		
Jet Siemons	32		
Juliette Hengst	34		
Kanna Hakama	36		
Lara van Beek	38		
Layla Gijsen	40		
Lena Folkers	42		
Maria Marta	44		
Ro Smit	46		
Sam Tromp	48		
Sam Werkhoven	50		
Shushu (Anna Theda Sieberns)	52		
Vincent Zanni	54		
Yana Khazanovich	56		

Voorwoord

Ook dit jaar hebben we met een klein team binnen SBK weer alle kunstacademies van Nederland bezocht en ‘the best graduates’ geselecteerd. Het is inmiddels de 9e keer dat we het SBK Sprouts Young Talents event organiseren, een event waar dit jaar 24 afstudeerders aan deelnemen. Veel van onze ‘Sprouts’ komen terecht bij gerenommeerde galeries in Nederland en zien we terug op belangrijke beurzen als Prospects en Unseen. We zijn trots te zien hoe ze zich verder ontwikkelen binnen hun vakgebied.

Het SBK Sprouts Young Talents event is meer dan het presenteren van het afstudeerwerk van deze graduates. Door hun werk te laten zien, samen met dat van kunstenaars die hun sporen al hebben verdiend én een selectie uit onze eigen bijzondere uitleencollectie ontstaat er een synergie. De werken versterken elkaar in thema en visualisering daarvan.

Dit jaar zien we dat het persoonlijke leven van de jonge kunstenaars en hun familie, ouders, grootouders en land van herkomst, een grote rol speelt. Daarnaast staat de zoektocht naar veiligheid en beschutting centraal en valt het op dat er veel schilders zijn met figuratief werk. De kunstwerken zijn persoonlijk, autobiografisch en thema’s rond de identiteit van vrouwen en lhbtqi+ rechten komen steeds weer terug. Dit alles uit zich in de vele twee en driedimensionale werken, maar ook in de films die SBK dit jaar voor het eerst toont.

Het doel van SBK met het Sprouts event is jonge kunstenaars een springplank bieden richting de ‘echte’ kunstwereld. Naast de tentoonstelling worden er speeddates georganiseerd, waarin de kunstenaars gesprekken aangaan met directeuren van musea, galeriehouders, kunstverzamelaars en gerenommeerde kunstenaars, en is er een speciale avond in samenwerking met de Young Collectors Circle. Verder krijgen alle kunstenaars in het kader van de samenwerking met de kunstenaarssociëteit Arti et Amicitiae de mogelijkheid het eerste jaar aspirant-lid te worden van deze bijzondere kunstenaarssociëteit.

De keuze van de gerenommeerde kunstenaars komt ook voort uit de samenwerking met Arti et Amicitiae en zij nemen deel aan het event onder de naam LINK. Hun werken worden getoond in dezelfde ruimte als die van de Sprouts, waardoor de synergie goed zichtbaar is.

Tijdens de opening worden twee prijzen uitgereikt: de SBK Young Talent Award en de SBK-Otto Hetterscheid Stimuleringsprijs. De eerstgenoemde prijs wordt gecureerd door een onafhankelijke jury die dit jaar bestaat uit Ine van der Horn (curator en kunstenaar) en Emiel van der Pol (directeur This Art Fair). De winnaar van de SBK-Otto Hetterscheid Stimuleringsprijs wordt gekozen door het artistieke team van SBK en leden van de Stichting Otto Hetterscheid.

De winnaar van de SBK Sprouts Young Talents Award wint een solo-expositie. Vorig jaar was dat Martine van Lubeek. Haar tentoonstelling is tijdens de Sprouts te zien in de SBK Galerie. Van de winnaar van de SBK-Otto Hetterscheid Stimuleringsprijs -in 2022 was dat Paul Verheul- wordt werk aangekocht voor de collectie van de SBK Kunstuitleen. Zijn solotentoonstelling heeft inmiddels plaatsgevonden.

Reeds vele jaren ondersteunen het Amsterdams Fonds voor Kunst, Loods6 en het Prins Bernard Cultuurfonds het SBK Sprouts Young Talents event. Ook dit jaar was het zonder hun steun niet mogelijk geweest en SBK is hen hier zeer dankbaar voor. De meeste credits gaan echter naar onze collega’s. Zonder hun bevoegenheid en betrokkenheid is het niet mogelijk een event als dit op zo’n professionele wijze neer te zetten. We zijn bijzonder trots op ons team en op onze organisatie.

Eduard ter Schiphorst (algemeen directeur) en
Vera Schoffelen (artistiek directeur)

SBK Sprouts Young Talents 2023

Het jaarlijks bezoeken aan de eindexamenexposities biedt een fascinerende kijk op de diverse en evoluerende wereld van de hedendaagse kunst. In het werk van de jongste lichting kunstenaars vielen dit jaar de volgende thema's op:

De persoonlijke geschiedenis

Dit jaar was er opvallend veel aandacht voor de persoonlijke geschiedenis van de kunstenaars. Ze onderzochten verhalen over hun eigen ouders, grootouders en oorspronkelijke land of milieu. Ze analyseerden hun eigen verleden en herinneringen, waarbij de vraag hoe het verleden zich verhoudt tot het heden en welke invloed het heeft op hun hedendaagse leven, centraal stond.

Naar binnen gericht

Een ander terugkerend thema was de zoektocht naar en het creëren van veiligheid en beschutting. Op de academies manifesteerde dit zich in diverse constructies en tenten waarin je je kon terugtrekken en afsluiten van de chaotische buitenwereld. Eenmaal binnen in deze ruimtes werden zintuigen vaak geprikkeld door geluid, geur, texturen, kleuren en licht, waardoor bezoekers zich tijdelijk beschermd voelden en het gevoel kregen in een andere wereld of dimensie te zijn.

Gevoel van onveiligheid

Deze zoektocht naar veiligheid lijkt voort te komen uit een gevoel van onveiligheid dat we in veel werken zagen terugkomen. Kunstenaars uitten hun zorgen en angsten over de dreigende buitenwereld, milieuproblemen, klimaatverandering, de uitputting van natuurlijke hulpbronnen en de impact van technologie op de samenleving. Kunstenaars benaderden dit thema vaak vanuit een onderzoekende, wetenschappelijke of activistische invalshoek en riepen soms direct op tot actie en verzet.

Gelijkheid voor iedereen

Net als voorgaande jaren was er aanzienlijke aandacht voor de lhbtq+- beweging en de eigen seksuele- en genderidentiteit. Vooral de

behoefte en de strijd om vrijelijk de eigen seksuele oriëntatie en genderidentiteit te kunnen uiten, was prominent aanwezig in het werk. Ook zagen we veel kunst waarin een feministisch standpunt werd ingenomen, gericht op het streven naar gelijke rechten en behandeling voor iedereen.

Neurodiversiteit

Bovendien waren er relatief veel projecten gericht op neurodiversiteit en het ervaren van anders zijn dan anderen. Deze werken trachtten de innerlijke belevingswereld en ervaring van mensen op het autismespectrum of met ADHD te begrijpen en te tonen.

Figuratie en ambacht

Ten slotte viel dit jaar op dat er een opvallend groot aantal schilders was, die bovendien nadrukkelijk figuratief en ambachtelijk werkten.

Tekst: Manon Funcke-Encina

Andrei Nitu

The work of Andrei Nitu (2000), born in Bucharest, serves as an external agent capable of validating his own identity and functioning as a potent tool for propagating his ideology. He fabricates his paintings with a manipulative attitude, a characteristic quality historically associated with this medium, aiming to temporarily influence the viewer's emotional state.

His fascination with the human psyche and the duality of motives arises from the juxtaposition of his narcissistic tendencies and the backdrop of his country's totalitarian past, where masks of altruism were worn by those hungry for lasting influence.

As an individual diagnosed with Narcissistic Personality Disorder, he engages in the performative pursuit of the contemporary painter to unveil the profound connections between imprints of trauma, identity, and the nuances of ego. In his process, he navigates the realms of psychology, self-analysis, and the principles of artistic creation. Within this exploration he dissects the paradoxes and contradictions that define both individuals as our society.

Instead of providing explicit illustrations or didactic translations of ideas, he opts for the power of ambiguous symbolism to allude to underlying motives and psychological complexities driving human behavior. His body of work features a schizophrenic catalog of symbols, which, when interconnected, form a multifaceted narrative.

Data Demons, Lucian | 2023 | Oil and
acrylic on canvas | 100 x 170 cm |

KUNSTACADEMIE:
Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag

Astrid Felicia Ardagh

Astrid Felicia Ardagh is a mixed-media artist and filmmaker from Northern Norway. Her films and social projects immerse the viewer in experimental narratives, where she seeks to guide a questioning gaze toward the social codes and environmental phenomena that govern our lived experiences. Her work is marked by a poetic visual language, drawing parallels between community, nature, and our sense of belonging in an increasingly urbanized and individualized society.

Set on a rugged Arctic island where the sun sinks below the horizon for two months every winter, “Have you seen her” is an aesthetic investigation into our perception of darkness. It points an explorative lens at a remote island community whose inhabitants know precisely the place, date, and time they can see the sun again for the first time after the darkness of the polar night.

Har du sett ho (Have you seen her) | 2023 | Film | 15 minutes |

Bas Schippers

Contrast serves as the central theme in Bas Schippers' artistic practice, encompassing subject matter and technique. Through painting he analyzes how things relate to one another: ideas and concepts in his head, brushstrokes, and visual elements.

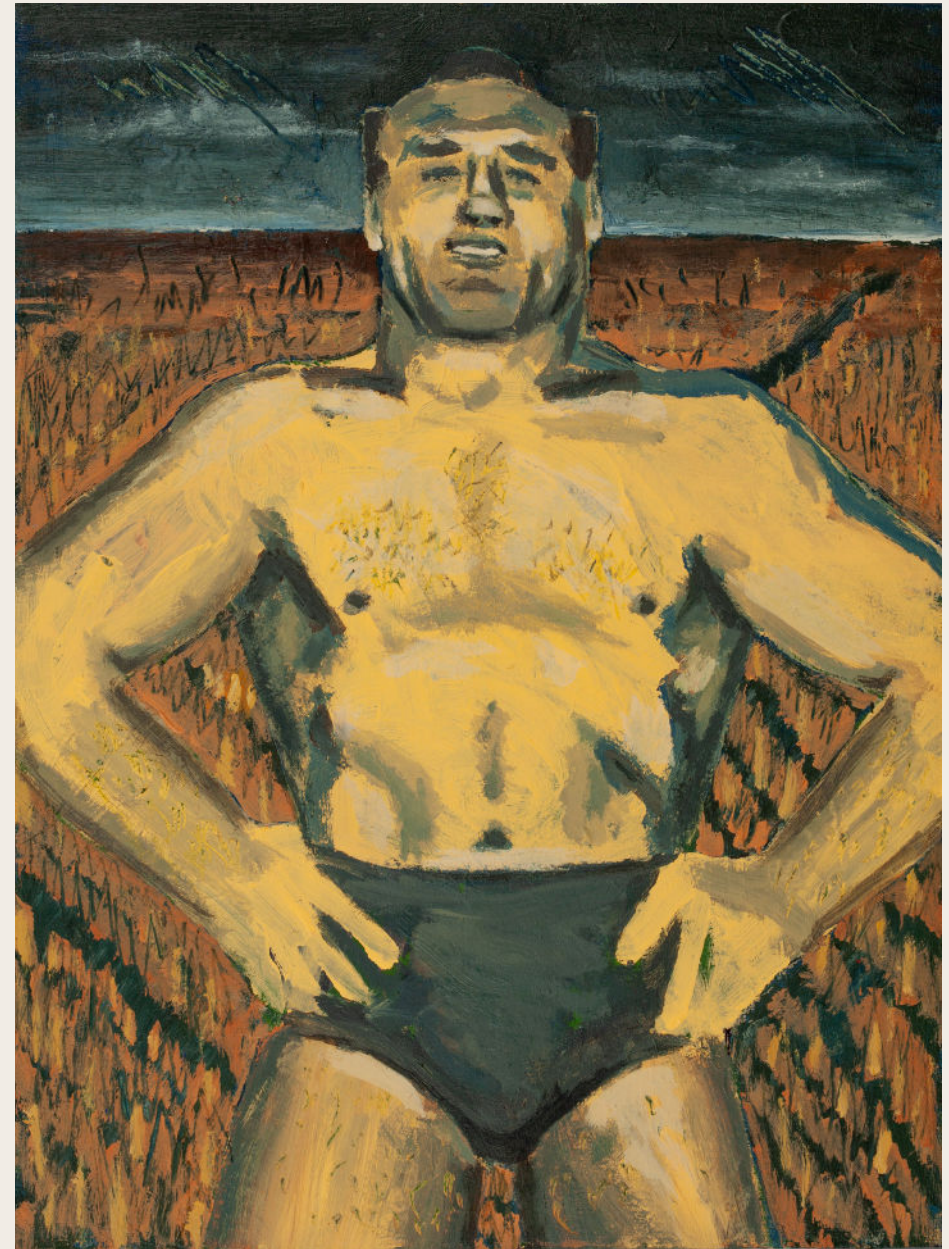
“Painting for me always came from a place of inner conflict. As a child, I could never really relate to my peers. It felt like there was a code of conduct that was the norm for everybody, but I didn't get the memo. I felt rejected for being sensitive. This contributed to my desire to be physically imposing to compensate for my softness on the inside. This ‘muscle suit’ that I'm wearing feels like a role, almost like a reverse drag. I try to observe from both inside and outside of this suit.”

A lot of his inspiration comes from classical painting and sculpture. He draws influence from iconic works like Francisco de Zurbarán's depictions of Hercules, where solitary heroes are illuminated against mostly desolate landscapes. The softness of an English landscape's painted sky and the idealized muscular bodies carved from marble in ancient Greek statues contribute to his creative language. A distinct element of humor emerges as he playfully brings classical imagery into the contemporary realm, as evidenced by a whimsical portrayal of a two-person horse costume with bare human legs, reminiscent of a Trojan horse. Horses take on a pivotal role within Bas Schippers' art, serving as conduits for a myriad of narratives and emotions.

The topics Bas Schippers addresses in his work are clichéd yet intentionally embraced. This cliché treatment, serves as a strategy to explore his insecurities by externalizing inner conflicts, making them perceptible for further understanding.

KUNSTACADEMIE:

Frank Mohr Instituut, Groningen

Primo II | 2023
Acrylics on MDF | 40 x 30 cm |

Birgitta Karen Sveinsdóttir

Growing up, Birgitta was a very private individual. She refrained from drawing attention to herself, other than her peers who would eagerly raise their hands in class, create raucous hallways, or strive to excel in gym class. Her approach to communication was cautious, whether in her interactions with fellow children or adults. She would make mental notes of the acceptable behaviors and self-presentation standards. Her current body of work is deeply rooted in these childhood experiences. Birgitta keenly observes the ways in which we communicate, the permissions we have in communication, and the understanding of communication with others.

The current artistic focus of Sveinsdóttir revolves around self-perception in relation to others. She contemplates inquiries such as, “how are we allowed to behave?”, “what are we communicating when we don’t do anything?”, and “what do we express when we are expressionless?”. Her artworks embody a state of mind that has been distorted by discomfort or discontent. This distortion draws heavily from her personal view of self and her own dysphoric experiences, and she channels this altered mindset onto the figures in her paintings.

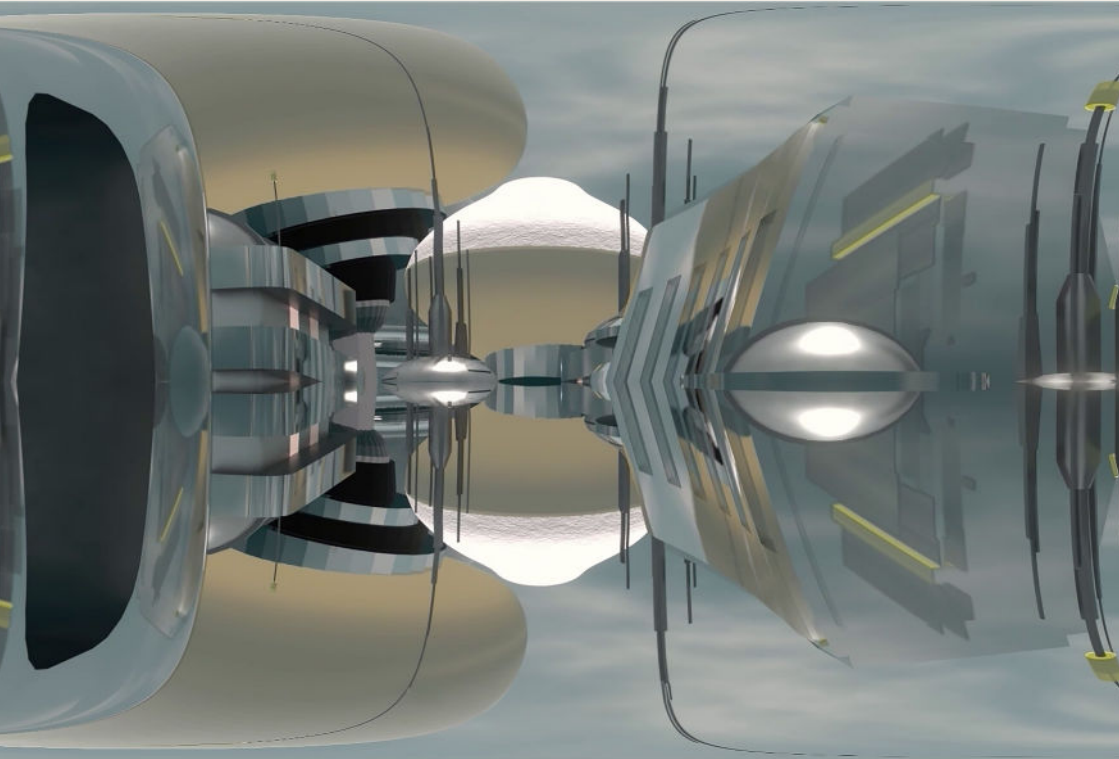
She envisions the canvas as a stage, a theatrical platform where she assumes the roles of actor, set designer, and director. Her artistic endeavors often take the form of self-portraits, which she treats in a manner akin to still-life compositions. The resultant pieces often evoke an unsettling or elusive atmosphere, leaving the viewer with a sense of incomprehensibility that is difficult to grasp. This approach allows Birgitta to introspect using the artistic process, wherein she is both the creator and the observer.

Untitled | 2023
Oil paint and pastel on canvas | 120 x 100 cm |

KUNSTACADEMIE:
AKI Academy of Art & Design, Enschede

Daisy Evers

I woke up, again. In this blue world with a flowerless sea | 2023 | Film |

Daisy Evers is een multidisciplinaire kunstenaar met een diepgaande fascinatie voor de transformerende kracht van technologie. Ze verkent onderwerpen zoals het ontremde zelf binnen de digitale wereld, het toekennen van menselijke eigenschappen aan robots, de invloed van technologie op identiteit en 3D-animatie als vorm van zelfexpressie.

Daisy Evers tracht in haar kunst meeslepende verhalen en diepgaande metaforen te creëren, waarbij ze betekenisvolle narratieven vormgeeft die zowel haar eigen gedachten als die van anderen weerspiegelen. Ze verkent de menselijke conditie in een technologie-gedreven wereld en ontwikkelt digitale 3D-omgevingen om deze complexe relatie te onderzoeken. Haar werk combineert haar passie voor technologie, sciencefiction en natuur om fictieve werelden tot leven te brengen.

In de film 'I woke up, again. In this blue world with a flowerless sea (2023)' wordt de deur geopend naar een nieuwe dimensie: een dystopische rijk, dat zowel sereniteit als intrige in balans houdt. Het verhaal ontvouwt zich in een wereld waarin mensen niet langer fysieke lichamen bewonen; in plaats daarvan is hun bewustzijn geïntegreerd in het weefsel van dit universum zelf. Met een blauw kleurenpalet en doelbewuste camerabewegingen roept de visuele atmosfeer een gevoel van kalmte op. Deze nieuwe realiteit roept vragen op over de menselijke conditie en de ingrijpende transformatie van de realiteit. Haar werk opent de deur naar een nieuwe dimensie, een uitnodiging tot een reis waarin kijkers worden uitgedaagd om na te denken over de diepgaande verbondenheid en samensmelting tussen mens en technologie.

KUNSTACADEMIE:
Maastricht Institute of Arts

Emma Pluijgers

De werken van Emma Pluijgers zijn een verkenning van diverse thema's, variërend van taboes, porno en drugs tot nostalgie, onzekerheden en droge humor. In haar werk maakt ze veel gebruik van tekst. De inspiratie daarvoor haalt ze uit flarden van gesprekken, haar eigen gedachten of onbesproken concepten die haar intrigeren en beïnvloeden.

Met een opvallende visuele stijl trekt Pluijgers de aandacht van het publiek. Ze maakt gebruik van vrolijke, naïeve kleuren en platte vormen, vaak aangevuld met illustratieve elementen. Hoewel tekst een groot onderdeel is van haar werk, zijn elementen zoals kleur, compositie, vorm, formaat en materiaal net zo bepalend voor het uiteindelijke beeld. Haar werk kenmerkt zich door herhaling, wat een herkenbare stijl en samenhangende esthetiek creëert. De veelvoudigheid van het werk als installatie creëert het gevoel alsof je in een snoepwinkel staat: alles trekt de aandacht, het is zoet en roze, en je wilt het allemaal hebben. Onderliggend aan de vrolijke buitenkant schuilt echter een diepere gelaagdheid. Haar werken bevatten humor, maar ze dagen de kijker ook uit om na te denken over complexe en ongemakkelijke onderwerpen.

Emma Pluijgers streeft niet naar een oordeel over de onderwerpen die ze aanpakt, maar wil deze juist isoleren en analyseren, zowel in relatie tot zichzelf als tot de reacties van haar omgeving. Hierbij spelen de variabele interpretaties van tekst, afhankelijk van het publiek, een belangrijke rol: zo bekijkt een grootouder het werk met een ander perspectief dan een vriendin. Ze creëert werk dat zowel aantrekkelijk als confronterend is, waardoor een gevoel van ongemak blijft hangen, zelfs in de aanwezigheid van prettige kleuren en herkenbare vormen.

Allemaal wel mee | 2023
Acryl op MDF | 60 x 80 cm |

KUNSTACADEMIE:
AKI Academy of Art & Design, Enschede

Eve Boontje

Boontje's artistic focus centers on storytelling and myth, aiming to portray narratives of transformation. As an artist with a multidisciplinary practice, they combine diverse materials like glass, metal, ceramic and video, and bring them into installations. They depict alternative physical realities and shifting material states, emphasizing the transition from a solid to liquid state. These representations symbolize the unfixed nature of the Queer body and experience.

“Echo's Heard” takes from the myth of Echo and Narcissus. It's about the multiplicity of what something can become through metaphor and storytelling, for example: Echo as voice, Echo as a nymph, or Echo as a sculptural multiple.

In the myth, Echo has been cursed to only be able to repeat back the last few words spoken to her. To explore Echo's narrative, Boontje uses the method of glass production to create the same thing repeatedly, like an echo. Narcissus in this myth, is mesmerized by his own reflection, fell in love, unaware it was his own image. He couldn't look away and eventually transformed into a daffodil flower, forever captivated by his own beauty. Boontje's installation includes a mirror, inviting viewers to emulate Narcissus' pose, fusing myth and reality for a transformative experience.

“Trail Markers” is a collection of diverse artifacts. They reflect a path to the Garden of Eden, featuring glass waste, symbolic relics like cleft hooves and seeds, and bridging nature, science, and mythology.

Echo's Heard | 2023 |
Glass, silicone, twine, ink, mirrored vinyl | Various formats |

Faria van Creij- Callender

The work “Whilst we were playing, they saw it coming” is dedicated to the experience of people existing in the middle of two extremes - in this case, black and white. Faria van Creij-Callender (1998) is of mixed heritage, originating from at least four different continents. Through various symbols and icons, she visualizes how to maneuver through the feeling of being left in the middle. She finds importance in not needing to choose one or the other, but in finding ways to balance both in ever-changing outcomes. Similar to chess, when white and black icons intertwine, they create fascinating plays to experience.

Faria van Creij-Callender specializes in layered portraits and landscapes, continually reinterpreting her multifaceted feeling of belonging. Through the interplay of layers and colors, she displays a sense of duality that permeates every aspect she touches. In her array of work, she switches between surrealist and dreamlike landscapes. She invites the viewer to delve into a world where reality and imagination evoke a sense of wonder and contemplation. Every work evokes new questions that are attempted to be answered in the next work. Borders seem to transcend as her Surinamese heritage and birthplace Amsterdam, converge to create new profound compositions. By using a Western European traditional style of painting, she adds another layer of representation as she was unable to find prior examples with similar subjects. The human experience of existing in the middle ground therefore becomes a testament to reclaiming, empowerment, and celebration.

“Whilst we were playing, they saw it coming” is Van Creij-Callender’s latest series. The drawings contain a selection of small details in paintings and serve as icons for the scenes.

Whilst we were playing, they saw it coming | 2023 |
Oil on canvas | 150 x 100 cm |

KUNSTACADEMIE:

Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag

Flora Madu

Flora Madu explores the intersection of streetwear and black masculinity, trying to challenge prevailing stereotypes by demonstrating personal stories and taking up space with a presence some might find intimidating. The artist aims to immerse the audience in a realm where fashion celebrates individuality, free from unjust scrutiny and discriminatory biases.

The artwork “A Stitch in the Seam” delves into the issue of policing of identity, meticulously examining the intricate perceptions surrounding young black men who choose to wear streetwear. This work challenges the prevalent narrative that often associates their clothing style with fear and danger

A Stitch in the Seam | 2023 |
Fotografie op dibond (6-luik) | 45 x 42 cm per foto |

Hannah Kiefmann

*The moment I enter the paintings sphere,
I come in contact with the phenomenon of traces;
The imprint of my gestures echoes the sensual encounter between the
immediate touch of fingers, arms, and hands in liquified oil paint;
bringing into question my physical situatedness.
When I walk through the painting's space,
the fleeting nature of my bodily movements extends to a lasting
appearance.
The layer of paint becomes its skin.
The imprinted structure becomes its skeleton,
and is vitalized by carrying the source's desire for expression.*

Kiefmann's practice revolves around using her hand traces as a metaphor to an unexplored formation of a living being. As she immerses herself in the act of creating, she delves into the layers of being-with, referring to the different ways of interacting with the material she works with. She sees the material not as passive or lifeless but as something that responds to her movements and touch, akin to a living entity. The process of engaging with the material in this dynamic and interactive manner creates a mental space for exploration and experimentation. Within this space, she can play with various positions and approaches to engage with the material in a way that brings it to life.

#3 | 2022 | Oil on paper | 38 x 55 cm |

KUNSTACADEMIE:
Frank Mohr Instituut, Groningen

Isa Roelink

The accidental meeting between Venus and the holy trinity near Sienna | 2022 |
Wool, acrylic, cotton, mixed fibers, felt, acrylic paint on wooden frame | 160 x 240 |

Isa Roelink (1997) combineert in haar werk tegenstellingen als droom en wetenschap, mythe en werkelijkheid, geschiedenis en actualiteit, oude verhalen en moderne popcultuur, collectief geheugen en vergeten lessen. Dit alles vervlecht ze vanuit een sterk persoonlijk perspectief tot grote wandtapijten die worden gepresenteerd als eeuwenoude meester schilderijen. Het werk is sprookjesachtig, kleurrijk en doordrenkt met verwijzingen.

Door middel van kleur, materiaal en mythologieën verweeft ze haar eigen wereld met de fictieve wereld. Door het opnieuw vertellen van deze mythologieën en verhalen stapt ze in de eeuwenoude traditie van verhalen vertellen: iets horen, iets vergeten, iets toevoegen en weer doorvertellen. Zo ontstaan mythes, blijven ze voortleven en laten ze zien dat hun relevantie onsterfelijk is en een eindeloze bron van inspiratie vormt.

Een voorbeeld van haar werk is “Leda en de Zwaan”. Bij dit werk worden mythe, dromen en realiteit samengeweven tot een nieuwe werkelijkheid. Leda is het mooiste meisje in het oude Griekenland. Wanneer zij een man afwijst en het blijkt de oppergod Zeus te zijn, verandert hij zichzelf in een onweerstaanbaar mooie zwaan en verleidt en verkracht hij Leda. In deze nieuwe werkelijkheid ligt de kat Poetskatoen op de loer. Zij zal alle jagende zwanen verslinden die nietsvermoedende Leda's in hun val willen lokken.

Isa neemt een plek in, doet uitspraken, maar kijkt ook weg en droomt van een betere werkelijkheid. Haar werk is tegelijkertijd activistisch en opzettelijk onoplettend. Het vormt een manifest voor een betere wereld en voor oplettendheid, maar ook voor luchtigheid en relativering. Ze gelooft dat schoonheid en humor respect afdwingen en de wereld kunnen redden.

KUNSTACADEMIE:

Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag

Jet Siemons

Het verhaal wat verdwijnt | 2023 | Fine Art Print Photo Rag Bright white op dibond | 40 x 50 cm |

Jet Siemons (1995) is a research-based photographer focused on myths, folktales, the unseen, and the misunderstood. Her method of working is investigative: she documents evidence by following traces, collecting objects and archival material, and using maps. A poetic narrative emerges through playful interactions in both analog and digital realms. One arises from the perspective of the unseen, challenging our collective memory.

Siemons employs techniques like drawings, thread, collages, and optical illusions. The goal is to enhance understanding, ignite our curiosity, and unveil hidden stories. The stories of Siemons balance between fiction and realism, investigating the grey areas of truth and creating space for what has been forgotten. The foundation of her search throughout her work is revisiting the magical, childlike mind she always nostalgically seeks.

“The Invisible Women” project is the search for the Witte Wieven of the Netherlands: ghostly women who once were wise female herbalists, healers, goddesses, and spirits of the forest. This description still holds in neighboring countries but shifted to the idea of scary ghosts, witches, or mist figures in the Netherlands. Using folktales as a guide, Siemon visits the origins of this story to find the world between fact and myth. The memory of the landscapes, the importance of female voices in storytelling, and their structural erasure throughout history are recurring themes in her search for these invisible women. She makes this work to remember them for what they once were, still are and will be again. Encouraging others to go on this scavenger hunt themselves this search will create a better understanding of the women and their history through the beautiful landscapes of the Netherlands and the stories they hold.

KUNSTACADEMIE:

Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag

Juliette Hengst

Do you ever touch live wires? Why do people engage in dangerous activities? Through her artistic exploration, Juliette Hengst delves into the societal conventions surrounding danger. She questions the motives behind people's propensity to undertake actions deemed dangerous, even when such behavior is universally discouraged. Through the medium of slowly deteriorating materials, Juliette endeavors to establish shared myths about danger, drawing from the realms of safety regulations, both ancient and contemporary storytelling, as well as scenes from her local community in The Hague.

We hold our own experiences but also those of our loved ones. Juliette is fascinated that our ancestors had the same squabbles and dreams as us but also had the same violence amongst them, both interpersonally and externally. What makes a danger and how to navigate it seems concrete and decided, but looking closer reveals the opposite. The mysterious translation of this information from past to present is what currently occupies her work.

Neighboring tides | 2023

Re-used furniture foam from couches and mattresses; stone,
wire and plastic details | 250 x 300 cm |

KUNSTACADEMIE:

Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag

Kanna Hakama

Kanna Hakama delves into the theme of materializing memories through her work. In her paintings, she uses color and texture to blur the boundaries of physical reality, aiming to convey what she perceives as emotional truths. The layers of colors in her paintings symbolize the flow of time, and textures resembling skin and the interplay of shadows add depth and proof of existence. Memories are woven into our being and constantly reflect our experiences and identity. Hakama believes examining memories reveals how life's experiences shape how we see ourselves and the world around us. With each brushstroke, she perceives a merging of past and present, creating a reality that feels both transient and timeless.

The connections we build with others hold significant influence over what she considers to be truly important in life. The tender and affectionate moments shared with individuals shape the very core of our existence. By focusing our attention and reflecting on moments of genuine contentment, we can gain a deeper understanding of the aspects we genuinely love and appreciate.

Hakama acknowledges the power of a photograph to capture a moment of intuitive emotions, serving as a reminder of that moment in the future. In her opinion, painting goes beyond physical reality; it's an act of layering colors, allowing us to delve deeper into the essential elements that shape our identity.

Back from Walk | 2023
Oil on canvas | 200 x 160 cm |

KUNSTACADEMIE:
Academie Minerva, Groningen

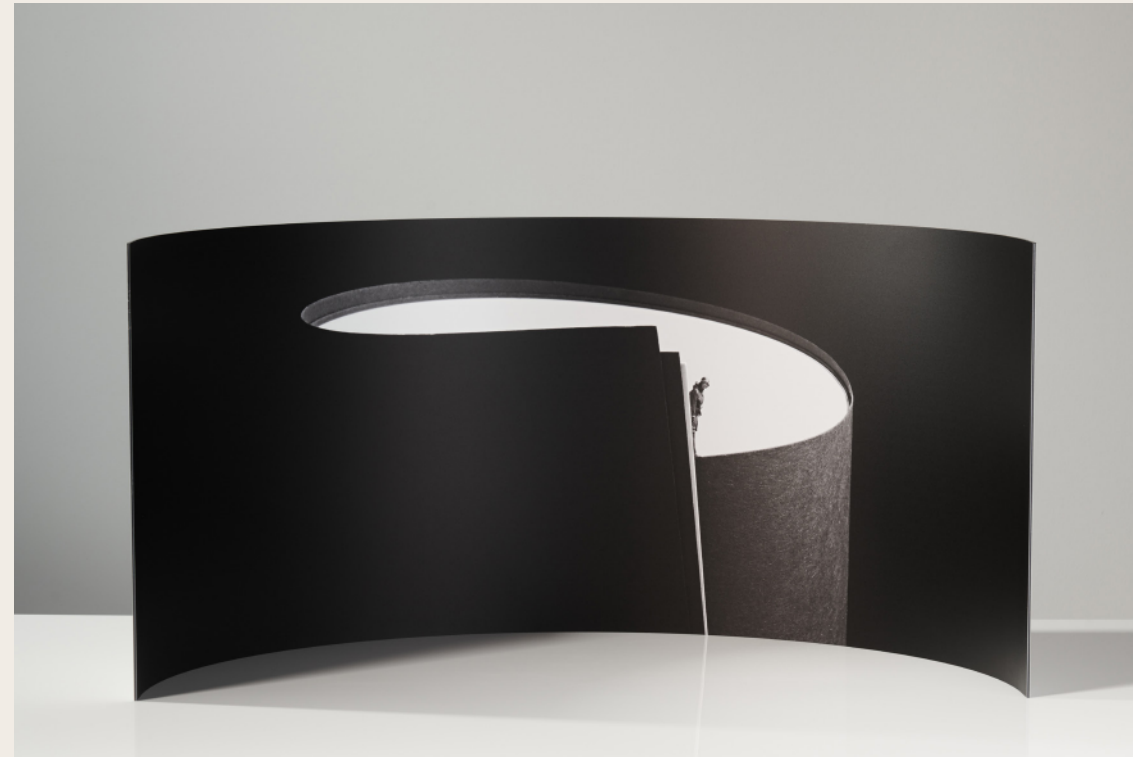

Lara van Beek

Lara van der Beek maakt minimalistische fotografische sculpturen met als doel een diepgaande verbinding en interactie te creëren tussen haar werk en de kijker. Haar kunst verkent universele thema's zoals geestelijke gezondheid, identiteit en zelfliefde, en nodigt kijkers uit tot introspectie en het ontdekken van troost en inspiratie in de gedeelde menselijke ervaring. De samensmelting van fotografie en sculptuur stelt haar in staat om de traditionele grenzen van de fotografie te overschrijden.

'INTRO' is een ode aan introverte personen en benadrukt het belang van het waarderen van hun kwaliteiten in een maatschappij die vaak extraverte eigenschappen vooropstelt, en spoort aan tot het omarmen van deze eigenschappen als waardevol en geldig. De sculpturen en presentatie van dit project vinden hun inspiratie in het introverte brein, dat anders functioneert dan dat van extraverten. In de hersenen van een introvert persoon stroomt meer bloed via een langere en ingewikkeldere route, dat vooral gericht is op denken en innerlijke beleving. Daardoor zijn introverte mensen meer naar binnen gericht en doen ze er soms langer over om ergens op te reageren. Het brein van extraverte mensen volgt juist een eenvoudigere route langs delen die zich bezighouden met externe prikkels. Onze hersenwerking is inherent vastgelegd en onveranderlijk, waardoor het belangrijk is om niet te streven naar een gevoel van noodzaak tot verandering.

Het werk van Lara van Beek bestaat uit sculpturen waarin bewust visuele dieptes en hoogtes zijn gecreëerd, wat de kijker actief betreft en een intrigerende ervaring biedt, vergelijkbaar met de langere, ingewikkelde route van het brein van een introvert. De sculpturen staan symbool voor introspectie en een zoektocht naar innerlijke rust te midden van een luidruchtige wereld.

INTRO 02 | 2023 | Gebogen direct afdruk op aluminium dibond |
100 x 50 x 50 cm | Oplage 1/1 + 1 AP |

Layla Gijsen

Alternative Openings | 2023 | Tafel: handgemaakte geglazuurde keramische tegels en hout / stoelen: met de hand gemodelleerd thermoplastisch, metaallak | Diverse formaten |

Being born and raised in Amsterdam, Layla Gijsen (1999) feels a lot of connection with the city that has let her become an active part of the activist community. Through her years at the Gerrit Rietveld Academy, Gijsen discovered a way to use her activism as fuel to tell a story that is deeply connected with the city and the changes it has gone through. In *Alternative Openings* (2023), she does this by taking a simple object, a lock. These objects of daily use are relatively small but represent one of the biggest social structures our world knows — ownership.

In Gijsen's work, she invites visitors to rethink the concept of ownership as we know it by understanding the technical side of locks. In line with the essence of skill-sharing, she teaches visitors how to lock picklocks, and lock boxes. By learning how to bypass the need for a key or code, you might see that property is just another illusion, like the idea of an unbreakable lock.

The riso-printed manual Gijsen illustrated shows a recognizable relation to the space she created. The distinctive design language she developed over the years by making many prints and posters forms a direct inspiration for the shape of the eventual workspace Gijsen designed for the workshop. The table in the workshop consists of 149 ceramic tiles, and each tile is unique. Some tiles have an imprint that shows a technical drawing off the inside of a lock. The shelves carry the same element, with imprints of keys. It creates a tactile element that invites people to touch the objects and to have a seat at the table, follow the instructions, and alternatively open these spatial puzzles.

KUNSTACADEMIE:

Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam

Lena Folkers

In “(On)bezorgd” sta je oog in oog met jonge mantelzorgers, een groeiende groep die vaak over het hoofd wordt gezien. Hier krijgen ze de ruimte om hun ervaringen te delen over de bijzondere band met hun zorgbehoevende familielid; de lastige aspecten en hun veerkracht. Met dit project vergroot Lena Folkers de zichtbaarheid van deze jongeren en versterkt ze hun stem door ze letterlijk te laten horen.

Doordat je de jongere niet ziet praten in het videoportret, creëert dit een intieme ervaring tussen de toeschouwer en de jongere. Emoties worden non-verbaal gecommuniceerd via oogcontact en gezichtsuitdrukkingen, waarbij de kijker wordt uitgenodigd om de jongeren op een dieper niveau te begrijpen en empathie te voelen. Fragmenten uit interviews kunnen via een koptelefoon beluisterd worden. De jongeren benoemen veel gedeelde ervaringen, zoals het vroeg volwassen moeten worden en het niet willen opeisen van de aandacht, maar spreken ook vol liefde over hun familie en hebben vaak een positieve levenshouding.

Als beeldmaker houdt Lena Folkers zich bezig met maatschappelijke onderwerpen, zoals omgaan met ziekte, mantelzorg en mensen die op een andere wijze door het leven worden uitgedaagd. Met haar werk wil ze een podium bieden aan hen die dat niet vanzelfsprekend krijgen. “Vanwege mijn eigen ervaring als kind van ouders met gezondheidsproblemen, begrijp ik het belang van gehoord en begrepen worden. Ik ben nieuwsgierig naar de ervaringen van anderen en ga graag het gesprek aan.”

(ON)Bezorgd | 2023 | Videoportretten op drie 49 inch LG-beeldschermen | 21 minuten |

KUNSTACADEMIE:

St. Joost School of Art & Design, Breda

Maria Marta

In November 2022, Maria Marta visited her home country, Brazil. During her visit she captured numerous places that held special memories for her. Her work consists of analog black-and-white photographs, which she enhances with diverse materials. By blending the documentary elements of photography with a touch of surrealism, she aims to explore the collective nature of memory and creates a space that evokes familiarity and otherworldliness. Maria Marta exemplifies how memories can never truly be captured but exist solely within one's mind.

Her artistic pursuit intertwines the elusive and unreliable nature of memory with the subjective experience of identity, captured in an instant. She delves into the concept of time through repetition or manipulation of her images, whether in retrospect, or during the development process. Her work imparts the feeling of memories fading or resurfacing in slightly altered forms. In her publication, language and imagery converge, inviting readers into Maria Marta's memories rooted in Brazil, which nevertheless bear a sense of recognition.

Jabuticabeira | 2023 | Edition of 1 | Digital print of analogue photograph and watercolour | 74 x 110 cm |

KUNSTACADEMIE:
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Ro Smit

Ro Smit explores different forms of care in their artistic practice; this takes many directions, from reflections on symbols of love and care to our interaction with the objects around us. Their work is closely related to community and the connections that make us feel not lost in a world that sometimes seems harsh and unfriendly.

In their latest work “Amongst Other Worlds of Mine”, Smit explores the interconnectedness of relationships and community. Even if you may not know someone personally, you are, in a way, connected with them through others. This web of connections and people reminds us that we are not alone and reclaim the need for care in social settings. Every head of a ceramic statue represents a person close or dear to the artist, such as family, friends on- and offline, and loved ones.

“I asked the people I love to draw themselves as a shape they find represents them. These drawings, were then made into ceramic statues. The colors and textures I used to glaze them reflect how I see these people in my mind, resulting in a big range of different sculptures.”

The ceramic statues can be interlocked and moved around in different ways. The reflection of the mirror creates even more a sense of community. When the public looks at the work and in the mirror, they see both themselves as the ceramic statues in the reflection. As viewers observe the artwork and themselves within the mirror, a connection forms between the unfamiliar ceramic figures and their reflections. While these figures might be unfamiliar, the colors and shapes resonate with the audience. This immersion leads spectators to become a part of this community, embodying the artist’s intention to evoke care and tenderness through shared reflection.

Amongst other worlds of mine | 2023 | 24 ceramic objects on mirror table |
80 x 90 cm | Photographer: Django van Ardenen |

KUNSTACADEMIE:

ArtEZ University of the Arts, Arnhem

Sam Tromp

Binnen zijn kunstpraktijk tracht Sam Tromp andere constructies en spelregels te ontdekken voor schilderkunst en beeldende kunst in het algemeen. Hierbij stelt hij zichzelf vragen zoals: “Hoe kan ik zowel mezelf als de kijker uitdagen om vraagtekens te zetten bij de dingen die we zien?”. Zijn zoektocht draait om het spel van locatiegericht schilderen in combinatie met ruimtelijke toevoegingen of interventies en beeldhouwwerken, met als doel zowel de waarneming van de kijker als zijn eigen perceptie te scherpen.

“Ik beschouw de doeken als pionnen binnen een groter speelveld. Het draait niet om winnen of verliezen, maar om bewegen over het bord. De motieven en onderwerpen die ik gebruik, komen voort uit mijn persoonlijke arsenaal van dingen die ik tegenkom of zie en die mij fascineren en doen kijken. Dit kan de opening tussen een gordijn zijn, een zigzagstuk linnen op de vloer van mijn atelier, of mijn jeugdherinneringen aan het wandelen over bruggen. Ik probeer deze motieven samen te brengen in mijn werk, waarbij ik op zoek ben naar een gevoel van transparantie in contrast met een gevoel van verwondering.”

Pressed 5 | 2023 | Acryl en olieverf op linnen |
210 x 160 cm | Fotograaf: Django van Ardenne |

KUNSTACADEMIE:
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Sam Werkhoven

How can a material substance, such as paint, be transformed into something ethereal? The work of Sam Werkhoven derives from his fascination for light. In his work, he responds to his predecessors, who intrigue him. The artwork of another often provides an occasion for the creation of his work. Yet, the other painter, or the work of the other painter, is not the main focus. Werkhoven creates a dialogue between past and present using subtle references to art history.

For example, within his series of skies, Werkhoven connects himself to the Dutch painters in the 17th century, who became fascinated by the Dutch light. By presenting air and light in different forms, his work is also about the notion of painting in itself. Meanwhile, he plays with the literal space depicted. By constantly zooming in and out on his works, he creates a layered context in which his paintings respond to each other, history, and materiality.

Interlude 3 | 2023 |
Acryl en olieverf op canvas | 140 x 100 cm |

KUNSTACADEMIE:
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Shushu

Shushu, also known as Anna Theda Sieberns, often intertwines positions as a poet, a performer, a translator, and a filmmaker. She graduated from the VAV Moving Image department at the Gerrit Rietveld Academie. Her primary focus centers on framing interhuman connections, creating odes, and working on interdisciplinary projects. Additionally, she organizes poetry performances with her collective “PULP Apparatus” in and around Amsterdam.

The short movie “At least we coexist in one frame” is a merged ode to Eastern European grandmothers and queer love. Depicting the last reunion with her grandmother on VHS, this film follows the dynamic of a bilingual family and their aims to connect. It becomes a glimpse into not being able to share yourself fully with someone you love. Tenderly Shushu captures how generational gaps can still coexist with deeply rooted affection.

Young Human | 2023 | Film | 10:28 minutes |

Vincent Zanni

Vincent Zanni (1995), born in Geneva, Switzerland, is a visual artist who delves into the potential of photography by focusing on an analog and labor-intensive methodology. Zanni delves into a wide range of photography techniques, seamlessly incorporating both traditional and contemporary approaches. By combining century-old methods like cyanotype or wetplate with his modern vision, he emphasizes the significance of the process itself and the materials used in the creation of his work.

Through *La Maison*, he aims to explore the profound materiality and transient nature of the photograph as an object. The project is a photographic installation composed of aquariums inside delicately placed cyanotype prints, representing the family house at different stages of its history. As the exhibition progresses, the images will fade and eventually disappear. His project explores the relationship between the place/object (the house) as a witness of the past, seeking to preserve our memories. What happens to this witness once it's no longer there? What will remain of our memories?

After the death of his grandmother, the house has been destined for destruction. No family member wishes to live there, leaving the family with the difficult decision to demolish it. Faced with the demolition of the house, Zanni felt that all the stories associated with it would be lost. This fear prompted him to document everything he could about the house, such as sounds, images, and videos.

Through the photographic installation '*La Maison*,' Zanni delves into the fear of being forgotten, the significance of memory preservation, and the evocative power of places, sounds, and images, inviting viewers to reflect on their experiences of attachment, loss, and remembrance.

La Maison #1, #2, #3 and #4 | 2023 | Cyanotype on gelatine, steel, glass, water | 30 x 50 x 148 cm | Every sculpture edition of 1/3 |

Yana Khazanovich

Do you have a dream?

Yana's mother had a lifelong dream to visit Paris, but she never had the opportunity. Yana's dream was to develop a closer relationship with her mother — to understand her mother's life and for her mother to understand hers. She wished for her mother to see her for who she truly was. The film "Up Close Is Not So Beautiful" is about what happens when their dreams and desires come face-to-face with reality.

Up Close Is Not So Beautiful | 2023 | Documentary film | 23:29 minutes |

LINK: connectie generaties kunstenaars

Tegelijkertijd met Sprouts vindt de expositie LINK plaats met werk van kunstenaars die hun sporen al hebben verdiend: Nynke Deinema, Harry van der Woud en Chantal van Lieshout.

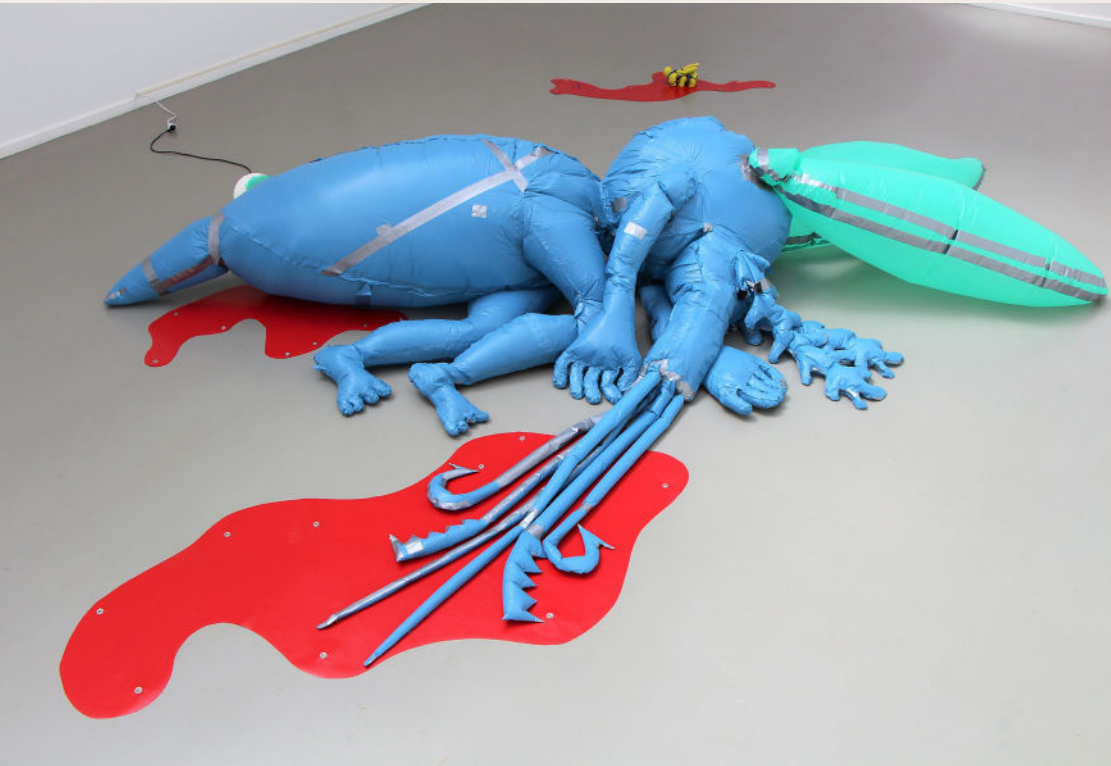
Met de expositie LINK wordt een connectie gemaakt tussen het werk van kunstenaars die hun eigen koers al hebben bepaald met de net-afgestudeerde Sprouts. Voor de afgestudeerden een brug naar de buitenwereld en een krachtmeting; voor de gerenommeerde kunstenaars een inspirerende ontmoeting met de jonge lichterij.

In het kader van Sprouts heeft SBK een samenwerking met Arti et Amicitiae. De Sprouts expositie wordt in het voorjaar 2023 doorgezet naar Arti en daarnaast zijn alle LINK kunstenaars lid van deze bijzondere kunstenaars-sociëteit. Ook krijgen alle 'graduates' de mogelijkheid het eerste jaar aspirant-lid te worden van Arti et Amicitiae.

Chantal van Lieshout

Zonnebloem, dekenfort, dansmugenwolk, juffer, meerkoet. Chantal van Lieshout heeft een fascinatie voor dingen die onbegrepen (of onbegrijpelijk) zijn, van kleine kriebelende beestjes tot gekke kronkels van de menselijke geest.

Door middel van persoonlijke herinneringen en een humoristische poëzie wordt de overweldigende ontoegankelijkheid van deze dingen meer behapbaar gemaakt. Dit resulteert in tragikomische sculpturen en installaties - vaak uitgewerkt in keramiek, epoxyhars, textiel, touw, gevonden materialen en audiovisueel materiaal - waarin complexe realiteitdimensies van het universum samenkomen.

Nooit meer slapen | 2022 | mixed media | ± 300 cm |

Harry van der Woud

Schijn bedriegt, het gaat in mijn werk niet om zelfportretten als wel om het aftasten van het landschap van de ziel, een verkenning van het menselijk interieur. Om wat het betekent mens te zijn, een positie te bepalen, alternatieven te formuleren voor de waanzin rondom ons. In diepste wezen kan de wereld tenslotte alleen tegemoet worden getreden vanuit het eigen hoofd - zoals de kijker vanuit zichzelf - in dialoog met de omgeving. Bezwinging van de dagelijkse werkelijkheid om onverschilligheid, grofstoffelijkheid en vergetelheid uit te bannen. Waar gaan alleen al al die ongeleide woorden en beelden naartoe die elke dag de ruimte in worden geslingerd?

Verweesd zweven ze als parasieten op zoek naar een gastheer. De kunstenaar wil dat bezielende en absorberende organisme zijn. Om een wereld te creëren waarbij het niet zozeer de vraag is of mensen zich erin herkennen, maar of zij erdoor aangetrokken worden in verwondering. Kunst is ongeslachtelijke voortplanting die de eeuwen overstijgt, geen moraal biedt maar aantrekt. Het kunstwerk voldoet niet aan een rationeel geformuleerde behoefte maar creëert een verlangen wat, eenmaal ontwaakt, niet te temmen is. Dat benoemen is als uitzinnige verliefden die de liefde analyseren voordat ze gaan vrijen; als vogels die muziek gaan schrijven voordat ze gaan zingen over absurditeit voor gevorderden.

Beast of Burden | Oil, acrylic paint, ink on canvas | 140 x 160 cm |

Nynke Deinema

Vlokken katoen geplakt op de huid,
jurken vol verlangen, een getrouwde handschoen,
prangende blikken,
woorden als Junyo Maru, Pakan Baru die wreedheden verborgen,
een hangend oog welke zag maar niet sprak,
een met stokjes etende Chinese tante,
en overal dat vreemde accent,
welke pas herkenbaar werd toen het afwezig was.

Al deze, voor mij soms verwarrende input, maar vooral het 'wij – zij' denken leidde bij mij vaak tot onbegrip en gêne ten aanzien van mijn familiegeschiedenis. Volgens hen begreep ik het niet: 'het waren andere tijden'. Gelukkig zijn het nu ook andere tijden.

Voor het project '#Siloewok Sawangan' heb ik mijn familiealbum als uitgangspunt genomen. '#Siloewok Sawangan' was de naam van de onderneming van mijn grootvader op Java in voormalig Nederlands-Indië. Hij had een instructieboek met en over de producten zoals: cacao, kapok, koffie en rubber. Ook de arbeiders zijn afgebeeld. Ik heb de foto's bewerkt uit het familiealbum met een nieuwe, zelf ontwikkelde techniek, geïnspireerd op het iconoclasmie. Door in de foto's te krassen en ze te perforeren, geef ik indirect kritiek op de afgebeelde situatie. Ook zijn er collages en mobielen ontstaan waarbij ik de foto's gecombineerd heb met foto's van Amsterdamse monumenten uit voormalig Nederlands-Indië. Zo maak ik een periode zichtbaar die nog in vele families voorleeft.

Siloewok Sawangan nr. 7 | 2022 |
Bewerkte foto, pastel | 45 x 62 cm |

SBK Sprouts Young Talents Award

Tijdens SBK Sprouts Young Talents reikt SBK tijdens het openingsevent twee kunstprijzen uit, waaronder de SBK Sprouts Young Talent Award.

De winnaar van de Sprouts Young Talent Award 2022 wordt bepaald door een externe jury, dit jaar bestaande uit Ine van der Horn (curator en kunstenaar) en Emiel van der Pol (directeur This Art Fair). De prijs bestaat uit een solo-expositie bij één van de galeries van SBK.

De SBK Young Talent Award werd in 2022 gewonnen door Martine van Lubeek.

Martine van Lubeek | (Un)filtering Polyphony Listening to Bodies of Water | 2022 | Cyanotypie op aquarelpapier en hittesealen met 0,2 cm plastic zeil | Diverse formaten

Solo-expositie

Martine van Lubeek

Gelijktijdig met Sprouts is de solo-expositie 'We Am Become Dirt' van Martine van Lubeek te zien, de winnaar van de SBK Sprouts Young Talent Award 2022. De jury, die in 2022 bestond uit Neil Fortune (kunstenaar) en Annemarie de Wildt (historicus en curator Amsterdam Museum), koos unaniem voor Martine van Lubeek als winnaar van Sprouts 2022.

Solo expositie 'We Am Become Dirt'

Martine van Lubeek (1999) is artistiek onderzoeker, schrijver en facilitator van collectieve leerprocessen. Haar onderzoekspraktijk ligt in het gebied van kennisproductie. Met interesse in Deep Listening, antropologie, meer-dan-menselijke filosofieën en experimentele pedagogieën, ontwikkelt ze instrumenten/tools voor luisteren en faciliteert ze co-creatieve leerervaringen uit verlangen voor een solidaire, symbiotische toekomst. Door dit luisteren ontrafelt ze langzaam de verborgen polyfonie van de menselijke en meer-dan-menselijke wereld. Haar onderzoeken nemen de vorm aan van workshops, teksten en sculpturale elementen, zowel binnen als buiten buiteneen relationeel archief dat blijft groeien door te denken-voelen met de aarde.

Afgelopen zomer organiseerde Van Lubeek een aantal bijeenkomsten om te speculeren over een mogelijk bryophytosceen: een geologisch tijdperk van mossen. Dit collectieve co-creatieve traject bestond uit somatische oefeningen, (deep) listening momenten, een borduurcirkel en intieme gesprekken over mossen en hun relaties onder het genot van verscheidene koppen mosthee. De tentoonstelling 'We Am Become Dirt' is een multi-zintuiglijk archief van de bevindingen over het bryophytosceen waarin de mosselijke aspecten van tijd, regeneratie, gemeenschap en aanraking centraal staan.

Martine van Lubeek | Bryophytosceen no. 1 | 2023
Polyester op katoen | 97 x 143 cm

SBK-Otto Hetterscheid Stimuleringsprijs

De SBK-Otto Hetterscheid Stimuleringsprijs is een aanmoedigingsprijs voor jonge kunstenaars om hen te ondersteunen in hun artistieke ontwikkeling. Het is een gezamenlijk initiatief van SBK en de Stichting Otto Hetterscheid. Van de winnaar wordt werk aangekocht voor in de collectie van de SBK Kunstuitleen en ook krijgt deze kunstenaar het opeenvolgende jaar een solotentoonstelling.

Tijdens deze expositie wordt het werk van de winnaar getoond in samenhang met één of meerdere werken van de kunstenaar Otto Hetterscheid. De winnaar van 2022 was Paul Verheul.

Otto Hetterscheid werd geboren in Vught in 1927. Hij studeerde aan de School voor Industriële Vormgeving in Eindhoven en aan de Kunstnijverheidsschool in Amsterdam, de latere Rietveld Academie. Aanvankelijk werkte Otto Hetterscheid enige tijd als grafisch ontwerper en al snel begon hij zijn eerste collages te maken.

‘Het werk van Otto Hetterscheid zit vol emotie. Het is poëtisch, lyrisch, expressief of juist ingetogen. Enkele forse trefzekere streken staan sterk in een stille omgeving. Ragfijne lijnen manoeuvreren zich voorzichtig door het beeld. Stukjes van een handgeschreven brief zijn nauwelijks leesbaar. Maar dat doet er niet toe, want het gaat om de sfeer die het beeld oproept. Hetterscheids werk draagt niet voor niets nooit een titel, want woorden schieten te kort. Woorden hebben hooguit een dubbele betekenis, terwijl beelden, vooral abstracte beelden, onbeschrijfelijk veel meer zeggen.’¹

¹ Sanneke Stigter, [Inleiding] Otto Hetterscheid 70, Otto Hetterscheid, Amsterdam 1997

Meer info: www.stichtingottohetterscheid.nl

Werk van de winnaar van de SBK-Otto Hetterscheid Stimuleringsprijs 2022:
Paul Verheul

Kunst lenen, sparen, kopen

SBK Kunstuitleen & Galerie is er voor de ervaren kunstverzamelaar en de startende kunstliefhebber. SBK verhuurt én verkoopt kunst aan particulieren en bedrijven.

Al vanaf € 6,25 p/mnd heb je bij ons toegang tot ruim dertigduizend kunstwerken die allemaal te leen én te koop zijn. Dé ideale manier om met kunst te experimenteren, want ben je uitgekeken op een kunstwerk, dan ruil je het gewoon om. En heb je het kunstwerk van je dromen gevonden, dan kun je het kopen met collectietegoed dat je tijdens het lenen hebt opgebouwd.

Wil je je interieur of bedrijf een upgrade geven met kunst, maar weet je niet hoe je daar aan begint of denk je dat je daar het budget of de knowhow niet voor hebt? En wil je kunnen kiezen uit een brede en unieke collectie? Bij SBK Kunstuitleen & Galerie kun je op een toegankelijke, no nonsense manier terecht voor unieke kunst, voor elk budget.

Alle voordelen op een rij:

- Op eenvoudige wijze kunst in je huis of bedrijf
- Kunst voor elk budget
- Met ruim 30.000 kunstwerken de meest gevarieerde collectie van Nederland
- 4 vestigingen in Nederland; word lid bij één vestiging en je kunt overal terecht
- 24/7 kunst lenen via de online kunstcatalogus
- Tijdens het lenen direct een collectietegoed opbouwen
- Een enthousiast en vakkundig team dat je graag verder helpt
- Kunstwerken zo vaak wisselen als je wilt, dus onbeperkt experimenteren met kunst
- Een voordelige bezorgservice

Colofon

Deze uitgave verschijnt naar aanleiding van de expositie Sprouts Young Talents 2023 van 5 t/m 15 oktober 2023 in Loods6 en SBK locatie KNSM, Amsterdam.

SBK Sprouts team:

Vera Schoffelen
Yvonne Ploegsma
Manon Funcke
Janneke Veerman
Aster Kruisbrink
Andrew Reid

Foto's:

©Deelnemende kunstenaars

Ontwerp catalogus:

Janneke Veerman

Met dank aan:

Amsterdams Fonds voor de Kunst, Prins Bernhard Cultuurfonds, Loods6, kunstenaarsvereniging Arti et Amicitiae, Stichting Otto Hetterscheid, Ine van der Horn en Emiel van der Pol.

SBK Kunstuitleen & Galerie Openingstijden galerie

SBK Galerie 1 KNSM Woensdag t/m zondag
KNSM-laan 307-309 11:00 - 18:00 uur
1019 LE Amsterdam
(020) 620 13 21

amsterdamknsn@sbk.nl
www.sbk.nl

SBK
Kunstuitleen
& Galerie

AF
AK
amsterdams
fonds voor de
kunst

L6
LOODS6

het Prins Bernhard
cultuurfonds